

Матија Бећковић: Вера Павладољска

Од ИНАС
- 15 јул, 2014

Лукавица је хтела да ме надлукави
Пунио се месец у августу као локва
Испаљиване пуне дуге преко језера и глава
На радилиштима у рудницима боксита
Убеђивао сам непознате људе
У твоје име
Вера Павладољска

Грешиле су пијане птице у простору
Препелица је кљуном горе окретала
Свест је мрчала међу литицама
Гоњен точилима кршима и губом
До грла у живом блату мислио сам
Колико си ме волела
Вера Павладољска

Мрак је у мраку сјао као животиња
Гром у ланцима чамио за брдима
Молио сам за слух физичких радника
Дивио се њиховом суровом апетиту
Заклињао једног глувонемога младића
Да изговори твоје име
Вера Павладољска

Цео дан у небу изгорео месец
Под лажним именом лечи свој пепео
У мрчави међу двојницима
Док музика снег у уши убацује
Клео сам се у обе руке нарочито десну
Да те нисам волео
Вера Павладољска

Удварао се непознатој девојци
У кањону Таре код Колашина
Говорио истине на свим језицима
Жарио и палио да их поверује
Док је ћутала сећао сам се
Да си ми најкрупније лажи веровала
Вера Павладољска

Певао је славуј са грлом грлице
Све на свету ме на те подсећало
Хвалио сам се да си луда за мном
Цела плажа да ти се узалуд удвара
Како те терам да идеш из главе
И како нећеш Вера Павладољска

Куло црног жара под слепим очима
Заразна звезда све и свашта сажди
Док ми се падобран није отварао
И кад сам у завичајне бездане падао
Причали су да те зовем из свег гласа
Ал нисам признавао
Вера Павладољска

Ронио у најдубље бежао у горе
Да те гласно зовем да нико не чује
Био сујевеан – питао пролазнике
Како твоје лице замишљају
Чезнуо да цео дан пролазиш крај мене
Па да се не окренем
Вера Павладољска

На љубавној промаји између две звезде
Невидљиви ухода има нешто против
Жеђ за ракијом је слична фантазији
У теретном камиону који јури снегу усред лета
Биле су све усне неписмених жена
По угледу на твоје
Вера Павладољска

По невремену сам ловио на руке
Мед златних меридијана у води
Описивао очи једне жене месец дана
У возовима без реда многе сапутнице у пролазу
Убедио да су ми све што имам у животу
Мислећи на тебе
Вера Павладољска

Пита за мене метак луталица
Сада ме погрешно тражи око земље
Вучен тајним магнетом мог чела
Напија месец да прокаже где сам
Злоставља мора куша ваздух и подмићује
Ти ћеш ме издати
Вера Павладољска

Траје монотона биографија сунца
Све сијалице горе усред дана
Словослагачи су срећни док ову песму слажу
Ваздух не схвата да сам себе бомбардује
Један од влашића склон је пороцима
И једни и други ветрови те оговарају
Неколико држава тврди да си њина
Ти си на своје име љубоморна Каблограми се у дубокој води кваре
Нико не зна где су слова твог имена
У мртвим и лажним језицима у погрешним
нагласцима
У рукопису звезда по некој самој води
Ко ће ухватити сјај самогласника
Који птица кука
Вера Павладољска

1960